

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 189

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 martie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 5 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	2–3
Decizia nr. 9 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 10 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă	4–5
Decizia nr. 11 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 din Codul de procedură civilă	6–7
Decizia nr. 38 din 20 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală	7–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
168. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind extinderea activității Secției consulare a Ambasadei României în Irak în localitatea Erbil	9–10
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
421. — Ordin pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Fabian Niculae — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială Construcții Căi Ferate și alte Căi de Comunicație — S.A. din Sinaia în Dosarul nr. 1.725/310/2009 al Judecătoriei Sinaia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.725/310/2009, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială Construcții Căi Ferate și alte Căi de Comunicație — S.A. din Sinaia într-un dosar având ca obiect emiterea unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă, pe de o parte, dreptul la apărare, prin faptul că nu se pot administra toate probele legale pentru stabilirea situației de fapt reale și prin faptul că partea nefiind citată nu își poate angaja avocat, iar pe de altă parte, este îngrădit accesul liber la justiție, întrucât instanța de judecată examinează cererea fără exercitarea obligației de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor creditoarei și fără ca debitoarea să poată administra probe în apărare.

Judecătoria Sinaia consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 4 alin. (2): *„În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;*

— Art. 6 alin. (1): *„Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, atât în ansamblul ei, cât și prin examinarea separată a dispozițiilor sale, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză. De exemplu, prin Decizia nr. 497 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.003 din 11 noiembrie 2005, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea constată că prevederile legale criticate nu aparțin apărător care să îl reprezinte sau să îl asiste în fața instanței de judecată. Îngrădesc în niciun fel dreptul părții interesate de a-și angaja un judecător.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială Construcții Căi Ferate și alte Căi de Comunicație — S.A. din Sinaia în Dosarul nr. 1.725/310/2009 al Judecătorei Sinaia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 9

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Rei Sistem Grup — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.870/4/2009 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.870/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială Rei Sistem Grup — S.R.L. din București într-un dosar având ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă este contrar prevederilor constituționale, întrucât, pe de o parte, îngreădește dreptul la apărare a părții

chemate la conciliere directă, iar, pe de altă parte, dă naștere unei inegalități prin neasigurarea unei garanții legale reale cu privire la obligativitatea ca pretențiile formulate în scris să fie însoțite de înscrisurile pe care se sprijină.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței de judecată, prin dispozițiile legale criticate se oferă părților posibilitatea să beneficieze de totalitatea drepturilor și regulilor procedurale în vederea valorificării propriilor pretenții sau în vederea dovedirii netemeinicii pretențiilor adversarului și, în special, posibilitatea folosirii unui apărător, nefiind îngreădit dreptul unei părți de a beneficia de asistență juridică. În cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare, procedura de conciliere directă poate fi supusă examinării de către instanța de judecată, în fața căreia partea poate beneficia de asistența unui apărător și poate formula apărări cu privire la acest aspect.

Instanța arată că dispozițiile legale criticate nu creează o discriminare sau vreun privilegiu pentru persoanele aflate în postura îndeplinirii respectivei proceduri în încercarea lor de a soluționa amiabil o pricină comercială, nefiind, astfel, înfrântă dispoziția constituțională a art. 16 alin. (1).

Instanța mai apreciază că autorul nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate a art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, ci mai degrabă încearcă o motivare a excepției de prematuritate invocată în cauză, criticând modalitatea de îndeplinire a procedurii concilierii directe.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut: „*În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care asigură trimiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.*”

După modificările aduse prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, prevederile art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă au următorul conținut: „*În scopul soluționării litigiului prin conciliere directă, reclamantul va convoca partea*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Rei Sistem Grup — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.870/4/2009 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 10

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare ce asigură trimiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.”

Curtea constată că legiuitorul a preluat soluția legislativă din vechea reglementare, astfel că, potrivit jurisprudenței sale constante, Curtea Constituțională se va pronunța asupra noilor prevederi.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia relevă aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța de judecată, invocându-se o posibilă exercitare abuzivă a unor drepturi de către partea potrivnică, în temeiul textelor de lege criticate. Or, soluționarea acestor probleme revine competenței instanței de judecată, singura în măsură să decidă cu privire la modul de aplicare a legii, iar nu instanței de contencios constituțional.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor prevederilor art. 324 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorica Nițu (Bitu) în Dosarul nr. 4.904/114/2009 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate care solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.904/114/2009, **Tribunalul Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Viorica Nițu (Bitu), într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 324 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă sunt contrare prevederilor constituționale, întrucât reglementarea corectă ar trebui ca, și în alte cazuri de revizuire și contestație în anulare, să prevadă că termenul curge de la data luării la cunoștință a hotărârii și nu de la pronunțare. Acest termen lipsește revizuietului de a lua la cunoștință de motivarea hotărârii atacate, pentru a motiva cererea de revizuire în mod corespunzător când se constată existența vreunui din cazurile prevăzute de art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, mai ales că, în conformitate cu art. 264 din Codul de procedură civilă, motivarea se poate face de către judecător în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare.

Tribunalul Buzău — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței de judecată, dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul unei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime și nici nu exclud de la exercițiul drepturilor procesuale a vreunei categorii sau grup social. Dreptul la un proces echitabil înseamnă posibilitatea rezonabilă a oricărei părți de a expune cauza sa instanței de judecată, în condiții care să nu o dezavantajeze față de partea adversă, ceea ce se realizează și prin asigurarea dreptului său la apărare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorica Nițu (Bitu) în Dosarul nr. 4.904/114/2009 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia, îl constituie prevederile art. 324 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul cuprins: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: 1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 al. 1, de la comunicare a hotărârilor definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la punctul 7 al. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri; [...]*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.663 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, Decizia nr. 1.083 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 817 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 11

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cecilia Ionescu în Dosarul nr. 2.114/283/2008 al Judecătoriei Pucioasa.

La apelul nominal se prezintă personal partea Gheorghe Șerban, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.114/283/2008, **Judecătoria Pucioasa a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 204 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Cecilia Ionescu într-un dosar având ca obiect o acțiune în grănițuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 204 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât instituirea unei proceduri de recuzare a expertului, care, spre deosebire de judecător, nu îndeplinește acte de jurisdicție, ceea ce ar fi justificat cercetarea „imunității” și independenței acestuia, are drept consecință prelungirea pe o durată nerezonabilă a procesului.

Judecătoria Pucioasa, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia, îl constituie prevederile art. 204 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul cuprins: „*Experții se vor recuza pentru aceleași motive ca și judecătorii.*”

Recuzarea trebuie să fie cerută în termen de 5 zile de la numirea expertului, dacă motivul ei există la această dată; în celelalte cazuri termenul va curge de la data când s-a ivit motivul de recuzare.

Recuzările se judecă în ședință publică, cu citarea părților și a expertului.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 204 din Codul de procedură civilă prevăd posibilitatea recuzării experților numiți pentru lămurirea acelor împrejurări de fapt cu privire la care instanța consideră necesară cunoașterea părerii unor specialiști. În ceea ce privește motivele de recuzare, experții sunt asimilați judecătorilor, însă procedura de soluționare a cererilor diferă. O deosebire constă în aceea că expertul trebuie să fie recuzat în termenul prevăzut de art. 204 alin. 2 din Codul de procedură civilă. Din coroborarea acestor dispoziții cu cele ale art. 305 din cod, întrucât expertiza nu poate fi dispusă decât cu ocazia judecării în primă instanță și apel, rezultă că expertul poate fi recuzat numai în aceste etape procesuale. Chiar dacă, în condițiile art. 312 alin. 4 din același cod, după admiterea recursului, tribunalele și curțile de apel vor judeca pricina în fond, această împrejurare nu este de natură a schimba datele cu privire la posibilitatea formulării cererii de recuzare a expertului care a efectuat expertiza, întrucât judecarea în fond este ulterioară judecării recursului.

Așadar dispozițiile art. 204 din Codul de procedură civilă nu conduc la o durată nerezonabilă a procesului, ci au fost edictate pentru a conferi garanții sporite părților care au dreptul la judecarea cauzei lor în mod echitabil.

Experții reprezintă auxiliari ai justiției care, de cele mai multe ori, întocmesc rapoarte sau formulează opinii în domenii specializate care nu pot fi cunoscute aprofundat de către instanța judecătorească. Opinia experților desemnați într-o cauză poate fi decisivă pentru soluționarea acesteia. În aceste condiții, legiuitorul a considerat necesară instituirea unor garanții suplimentare prin acordarea posibilității de a recuza pe unii experți cu privire la care se ivesc dubii referitoare la corectitudinea lor. Instanța judecătorească are competența de a aprecia în privința experților recuzați într-un proces.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 204 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cecilia Ionescu în Dosarul nr. 2.114/283/2008 al Judecătorei Pucioasa.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38

din 20 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Mărginean în Dosarul nr. 3.099/257/2008 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.099/257/2008, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Mărginean cu ocazia soluționării apelului declarat într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, condițiile și limitele

restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți, precum și dispozițiile constituționale referitoare la folosirea căilor de atac, întrucât pentru partea care, deși prezentă la unele termene de judecată, a lipsit de la dezbateri și de la pronunțare, termenul de declarare a apelului începe să curgă de la comunicarea copiei de pe dispozitivul hotărârii, iar pentru partea care a fost prezentă la dezbateri, dar nu și la pronunțarea hotărârii, termenul de apel curge de la pronunțare. Textul de lege criticat generează, astfel, o inegalitate de tratament între cetățeni, întrucât instituie pentru cei din a doua categorie o prezumție de cunoaștere a hotărârii pronunțate, iar termenul procedural în care poate fi exercitat dreptul de a ataca hotărârea judecătorească curge, deși titularul dreptului nu are cunoștință de cele dispuse prin hotărâre.

Tribunalul Sibiu — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: *„Pentru partea care a fost prezentă la dezbateri sau la pronunțare, termenul curge de la pronunțare. Pentru părțile care au lipsit atât la dezbateri, cât și la pronunțare, precum și pentru inculpatul deținut ori pentru inculpatul militar în termen, militar cu termen redus, rezervist concentrat, elev al unei instituții militare de învățământ, ori pentru inculpatul internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ, care au lipsit de la pronunțare, termenul curge de la comunicarea copiei de pe dispozitiv.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind valorile supreme ale statului de drept, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 53 alin. (2) privind condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 636 din 24 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.137 din 15 decembrie 2005, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că prevederile de lege criticate sunt norme de procedură, stabilite de legiuitor în temeiul prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, și nu aduc atingere dreptului la apărare, respectiv dreptului la un proces echitabil al părților, care au posibilitatea să cunoască soluția instanței și să acționeze în consecință, exercitându-și fără nicio îngrădire drepturile procesuale prevăzute de lege, inclusiv în cazul amânării de pronunțare. Astfel, chiar dacă instanța dispune amânarea pronunțării, partea prezentă la dezbateri poate afla data pronunțării hotărârii și deci soluția instanței, având, prin urmare, posibilitatea să exercite împotriva acesteia căile de atac în condițiile legii. Mai mult, pentru situațiile

în care părțile sunt în imposibilitatea de a promova căile de atac în termenele prevăzute de lege, legiuitorul a reglementat repunerea în termen, art. 364 alin. 1 din Codul de procedură penală stabilind în acest sens că *„apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de o cauză temeinică de împiedicare, iar cererea de apel a fost făcută în cel mult 10 zile de la începerea executării pedepsei sau a despăgubirilor civile”*. Astfel, și în aceste cazuri este asigurată deplina exercitare a dreptului la apărare, respectiv la un proces echitabil, criticile autorului excepției fiind neîntemeiate.

Curtea constată că nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală, a prevederilor constituționale, care reglementează egalitatea în drepturi. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, egalitate nu înseamnă uniformitate, astfel încât la situații diferite regimul juridic aplicabil nu poate fi decât diferit. Situația diferită a părților prezente la dezbateri sau la pronunțare, care, în cunoștință de cauză, pot să promoveze căile de atac împotriva hotărârii pronunțate, justifică un tratament juridic diferit, respectiv stabilirea ca moment de la care începe să curgă termenul pentru declararea acestor căi de atac pe cel al pronunțării hotărârii.

De altfel, potrivit art. 129 din Constituție, invocat chiar de autorul excepției ca temei al criticilor sale, exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești se face *„în condițiile legii”*. Eventuala lipsă de diligență a părții care, deși a fost prezentă la dezbateri sau la pronunțarea hotărârii judecătorești, nu promovează căile de atac împotriva acesteia în termenul prevăzut de lege nu poate constitui temei al criticii de neconstituționalitate.

În același sens este și Decizia nr. 1.374 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 30 noiembrie 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 363 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Mărginean în Dosarul nr. 3.099/257/2008 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind extinderea activității Secției consulare a Ambasadei României în Irak în localitatea Erbil

Ținând cont de prevederile art. 7 din Constituția României, republicată,
având în vedere Memorandumul intern nr. G5-4/2246 din 13 decembrie 2010 și acordul autorităților din Irak transmis prin
Nota verbală nr. 32 din data de 28 ianuarie 2011,

în baza art. 4 alin. (5) din Convenția de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare, ratificată de România prin
Decretul nr. 481/1971,

în temeiul art. 4 alin. (5) și art. 9 alin. (1) teza a II-a din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și
funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data prezentului ordin, Secția consulară a Ambasadei României în Irak își extinde activitatea prin intermediul unui Birou consular care va funcționa în orașul Erbil, denumit în continuare *Biroul Erbil*.

Art. 2. — Biroul Erbil gestionează activitatea consulară desfășurată de Ambasada României în relația cu cetățenii români care solicită asistență și protecție consulară, cu cetățenii străini care solicită eliberarea de vize de intrare în România și cu autoritățile locale din Irak.

Art. 3. — (1) Biroul Erbil funcționează cu următoarea schemă de personal:

— un diplomat cu atribuții consulare — membru al personalului diplomatic al României acreditat la Ambasada României la Bagdad;

— funcționari consulari — personal nelucrător din cadrul Ambasadei României la Bagdad și/sau personal selecționat de pe plan local.

(2) Personalul diplomatic și nediplomatic care deservește Biroul Erbil al Secției consulare a Ambasadei României la Bagdad este selecționat din cadrul personalului misiunii diplomatice și este desemnat prin dispoziția șefului misiunii diplomatice a României la Bagdad, cu avizul obligatoriu al

Departamentului consular și al Departamentului resurse umane din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 4. — (1) Cheltuielile aferente funcționării Biroului Erbil sunt suportate din bugetul prevăzut pentru Ambasada României la Bagdad.

(2) Evidența financiar-contabilă a activității Biroului Erbil se efectuează de către funcționarul cu atribuții financiar-contabile al ambasadei.

(3) Încasările rezultate din colectarea taxelor consulare, taxelor pentru serviciile efectuate în regim de urgență și recuperările de cheltuieli pentru efectuarea de servicii consulare se depun săptămânal în conturile bancare special prevăzute ale Ambasadei României la Bagdad.

Art. 5. — Se aprobă fișa de competențe ale Biroului Erbil, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Departamentul consular, Departamentul resurse umane din cadrul Ministerului Afacerilor Externe și Ambasada României la Bagdad asigură îndeplinirea prevederilor prezentului ordin prin efectuarea formalităților și obținerea autorizațiilor necesare atât în România, cât și în Irak.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,

Teodor Baconschi

București, 24 februarie 2011.

Nr. 168.

ANEXĂ

FIȘA DE COMPETENȚE ale Biroului din Erbil al Secției consulare a Ambasadei României în Irak

Articol unic. — Biroul consular din Erbil este parte integrantă a Secției consulare a Ambasadei României în Irak, în afara sediului acesteia, funcționează în baza art. 4 alin. (5) din Convenția de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare, ratificată de România prin Decretul nr. 481/1971, și are următoarele competențe:

1. protejează în statul de reședință interesele României și ale cetățenilor săi, persoane fizice sau juridice, în limitele admise de dreptul internațional;

2. favorizează dezvoltarea relațiilor comerciale, economice, culturale și științifice între România și statul de reședință și promovează în orice alt mod relații amicale între acestea,

conform dispozițiilor Convenției de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare;

3. obține informații, prin toate mijloacele licite, despre condițiile și evoluția vieții comerciale, economice, culturale și științifice a statului de reședință, face rapoarte în această privință către Centrala Ministerului Afacerilor Externe, denumit în continuare MAE, al României și dă informații persoanelor interesate;

4. acordă ajutor și asistență cetățenilor, persoane fizice și juridice, ai României;

5. personalul consular al Biroului Erbil acționează în calitate de notar și de ofițer de stare civilă și exercită funcții similare, precum și unele funcții de ordin administrativ, în măsura în care legile și regulamentele statului de reședință nu se opun la aceasta;

6. apără interesele cetățenilor români, persoane fizice sau juridice, în succesiunile de pe teritoriul statului de reședință, în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință;

7. apără, în limitele fixate de legile și regulamentele statului de reședință, interesele minorilor și incapacibililor, cetățeni ai statului trimitător, mai ales atunci când este cerută instituirea unei tutele sau curatele cu privire la ei;

8. preia cereri de eliberare a vizelor de intrare în România, le procesează și eliberează vize de intrare în România;

9. sub rezerva practicilor și procedurilor în vigoare în statul de reședință, îi reprezintă pe cetățenii români sau ia măsuri în scopul asigurării reprezentării lor adecvate în fața tribunalelor sau a altor autorități ale statului de reședință pentru a cere, în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință, adoptarea de măsuri provizorii în vederea apărării drepturilor și intereselor acestor cetățeni atunci când, din cauza absenței lor sau din orice altă cauză, ei nu își pot apăra în timp util drepturile și interesele;

10. transmite acte judiciare și extrajudiciare sau efectuează comisii rogatorii în conformitate cu acordurile internaționale în vigoare sau, în lipsa unor asemenea acorduri, în orice mod compatibil cu legile și regulamentele statului de reședință;

11. exercită drepturile de control și de inspecție prevăzute de legile și regulamentele României asupra navelor maritime și a navelor fluviale având naționalitatea statului român și asupra aeronavelor înmatriculate în acest stat, ca și asupra echipajelor lor;

12. acordă asistență navelor și aeronavelor române, precum și echipajelor lor, primește declarațiile asupra curselor acestor nave, examinează și vizează documentele de bord și, fără a prejudicia prerogativele autorităților statului de reședință, face anchete privind incidentele survenite în cursul călătoriei și reglementează, în măsura în care legile și regulamentele României autorizează aceasta, divergențele de orice natură dintre căpitan, ofițeri și marinari;

13. exercită orice alte funcții încredințate Biroului consular de către Centrala MAE, care nu sunt interzise de legile și regulamentele statului de reședință ori la care statul de reședință nu se opune sau care sunt menționate în acordurile internaționale în vigoare dintre statul trimitător și statul de reședință;

14. își desfășoară activitatea sub coordonarea șefului misiunii diplomatice a României în Irak;

15. îndeplinește funcțiile consulare prevăzute de Convenția de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare și de reglementările interne în materie, între care, în special, următoarele:

a) urmărește modul de respectare a cadrului juridic bilateral, precum și a înțelegerilor multilaterale la care România și Irak sunt părți;

b) informează, la cerere, cetățenii români sau străini, asupra cadrului juridic bilateral și a principalelor reglementări legale în vigoare;

c) în baza Legii cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, preia și transmite MAE cererile de clarificare a cetățeniei, acordarea cetățeniei, renunțarea la cetățenia română;

d) îndeplinește, la cererea persoanelor fizice și juridice române, actele notariale prevăzute de lege;

e) procură și transmite, la cerere, acte judiciare și extrajudiciare, certificate de naștere, de căsătorie, de deces, certificate de cazier judiciar, adeverințe de stagiu militar;

f) întocmește acte de stare civilă pentru cetățenii români aflați în străinătate, la cererea acestora;

g) preia și soluționează cererile de eliberare a pașapoartelor electronice, temporare și a titlurilor de călătorie;

h) transmite în Centrala MAE actele de stare civilă primite de la autoritățile statului de reședință;

i) acordă asistență și protecție navelor și aeronavelor române, echipajelor, pasagerilor și încărcăturii acestora;

j) urmărește respectarea acordurilor bilaterale în materie consulară;

k) răspunde la solicitările avocaților statului de reședință și români din zona de competență, altele decât apărarea gratuită;

l) asigură corespondența cu autoritățile locale ale statului de reședință și române în materie de extrădări și expulzări;

m) asigură asistență consulară asociațiilor românilor din teritoriul de competență și bisericilor românești;

n) șeful biroului semnează întreaga corespondență a biroului cu autoritățile locale din zona de competență;

o) predă săptămânal prin bancă încasările consulare serviciului financiar-contabil al Ambasadei României la Bagdad, cu completarea registrelor consulare, potrivit instrucțiunilor Centralei MAE;

p) soluționează cererile primite la ghișeu, inclusiv cererile de viză pentru cetățenii străini care au nevoie de viză de intrare în România conform legislației în vigoare a Uniunii Europene și a României;

q) înregistrează nașterile și căsătoriile cetățenilor români din aria de competență și efectuează formalitățile de înscriere în registrele de stare civilă a actelor de stare civilă înregistrate la autoritățile din teritoriul de competență;

r) întocmește corespondența cu autoritățile statului de reședință privind cetățenii români aflați în închisori, inclusiv vizitarea acestora la locurile de detenție;

s) urmărește și soluționează corespondența legată de minorii aflați neînsoțiți pe teritoriul statului de reședință.

t) îndeplinește orice altă sarcină de serviciu transmisă Biroului consular, pe cale ierarhică.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice

În temeiul prevederilor art. 20 alin. (4) lit. d), art. 21 alin. (2), art. 27 alin. (2) și (4) și ale art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare Instrucțiunile privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 78/2006 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996 și în cazurile de concentrări economice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 28 aprilie 2006, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirțoiu

București, 2 martie 2011.
Nr. 421.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței în cazurile referitoare la art. 5, 6 și 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și în cazurile de concentrări economice

În temeiul art. 27 alin. (1) și (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

I. Introducere. Obiect de reglementare

1. Accesul la dosarul Consiliului Concurenței constituie una dintre garanțiile procedurale menite a contribui la respectarea principiului egalității de tratament și a dreptului la apărare. Dreptul de acces la dosar este prevăzut de alin. (2)—(4) ale art. 44 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*, potrivit căreia, după transmiterea raportului de investigație și înainte de data audierilor, părțile în cauză pot consulta dosarul și obține copii și extrase ale actelor procedurii de investigație.

2. Dreptul evidențiat anterior este distinct de dreptul general de acces la informațiile de interes public și nu intră în sfera de aplicare a reglementărilor privind liberul acces la informațiile de interes public¹, care urmăresc un alt scop.

3. În sensul prezentelor instrucțiuni, expresia *acces la dosar* semnifică accesul permis reprezentanților autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale², persoanelor, întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi al căror comportament face obiectul raportului de investigație al Consiliului Concurenței și a căror audiere este dispusă potrivit prevederilor art. 43 alin. (1) din lege.

Aceeași expresie ori expresia „acces la documente” este folosită în regulamentele Consiliului Concurenței și cu privire la autorii plângerilor sau alte părți implicate a căror audiere poate fi admisă, potrivit prevederilor art. 43 alin. (2) din lege. Aceste situații sunt diferite de cea a destinatarilor raportului de investigație și, prin urmare, nu intră în sfera definiției noțiunii de „acces la dosar” reglementată de prezentele instrucțiuni. Aceste situații fac obiectul unei secțiuni separate din prezentele instrucțiuni.

4. Prezentele instrucțiuni stabilesc care sunt informațiile pentru care se acordă accesul la dosar, când se acordă accesul și care sunt procedurile de urmat pentru realizarea accesului la dosar.

II. Sfera de aplicare a accesului la dosar

A. Cine are drept de acces la dosar

5. Accesul la dosar, potrivit prevederilor pct. 1, este menit să asigure exercitarea efectivă a dreptului la apărare împotriva concluziilor și propunerilor din raportul de investigație. În acest sens, atât în cazurile prevăzute la art. 5, 6 sau 9 din lege, art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

¹ Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

² În cazurile privind posibila încălcare a art. 9 din lege.

denumit în continuare *TFUE*, cât și în cazurile privind concentrările economice, accesul la dosar este asigurat, la cerere, persoanelor, reprezentanților autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale³, întreprinderilor⁴, respectiv asociațiilor de întreprinderi al căror comportament face obiectul raportului de investigație al Consiliului Concurenței, denumite în continuare *destinatari ai raportului de investigație*.

B. La ce documente se acordă accesul

Conținutul dosarului Consiliului Concurenței

6. Dosarul Consiliului Concurenței, într-o investigație privind posibila încălcare a legii, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din *TFUE* cuprinde toate documentele⁵ care au fost obținute, produse și/sau adunate de către Consiliul Concurenței în cadrul investigației.

7. Accesul la declarațiile întreprinderilor efectuate în vederea aplicării politicii de clemență este acordat numai destinatarilor raportului de investigație, în următoarele condiții:

a) dacă se angajează — împreună cu reprezentanții legali care primesc acces în numele lor — să nu realizeze nicio copie, utilizând mijloace mecanice sau electronice, a informațiilor din declarațiile la care li s-a permis accesul; și

b) dacă se asigură că informațiile obținute din declarație vor fi utilizate exclusiv pentru proceduri judiciare sau administrative care au ca obiect aplicarea art. 5 alin. (1) din lege sau a art. 101 din *TFUE*.

Altor persoane, precum autorii plângerilor, de exemplu, nu li se va acorda accesul la declarațiile efectuate în vederea aplicării politicii de clemență. Consiliul Concurenței consideră că acest tip de protecție specifică nu se mai justifică din momentul în care solicitantul dezvăluie unor terțe persoane conținutul cererii.

8. În cursul unei investigații desfășurate potrivit prevederilor art. 34 și următoarelor din lege, Consiliul Concurenței poate aduna o serie de documente, dintre care unele, ca urmare a unei cercetări mai detaliate, se dovedesc a nu avea legătură cu obiectul investigației în cauză. Aceste documente pot fi returnate celor de la care au fost ridicate. După returnare, aceste documente nu mai fac parte din dosarul cauzei.

Documente accesibile

9. Destinatarul raportului de investigație, astfel cum sunt definiți la pct. 5, trebuie să aibă posibilitatea de a cunoaște informațiile din dosar, astfel încât, pe baza acestora, să își poată face cunoscut, în mod efectiv, punctul de vedere cu privire la concluziile la care a ajuns echipa de investigație, exprimate în raportul de investigație. În acest sens, li se acordă accesul la documentele din dosarul Consiliului Concurenței, astfel cum este definit la pct. 6, cu excepția documentelor interne, secretelor de afaceri ale altor întreprinderi sau a altor informații confidențiale.

10. Rezultatele unui studiu comandat în legătură cu obiectul investigației sunt accesibile pentru consultare împreună cu mențiunile privind sursele de informare și metodologia de studiu,

ținându-se cont, atunci când este cazul, de protecția drepturilor de proprietate intelectuală.

Documente inaccesibile

Documente interne

11. Documentele interne din dosarul Consiliului Concurenței nu pot avea caracter incriminator sau dezincriminator⁶. Acestea nu constituie parte a probelor pe care Consiliul Concurenței se întemeiază în evaluarea unui caz. Părților nu li se permite accesul la documentele interne din dosarul Consiliului Concurenței.

12. Direcțiile de specialitate ale Consiliului Concurenței nu au obligația de a redacta procese-verbale ale întâlnirilor cu diverși participanți. În cazul în care Consiliul Concurenței decide să consemneze aceste întâlniri, astfel de documente constituie interpretarea proprie a autorității de concurență cu privire la cele exprimate în cadrul respectivelor întruniri, motiv pentru care sunt considerate documente interne. Cu toate acestea, atunci când participanții la întâlnire și-au însușit, prin semnătură, procesul-verbal al întâlnirii, acest document va fi accesibil după înlăturarea secretelor de afaceri sau a altor informații confidențiale din conținutul său. Astfel de documente constituie parte a dovezilor pe care Consiliul Concurenței le poate utiliza în evaluarea unui caz⁷.

13. În situația unui studiu comandat având legătură cu procedurile inițiate de Consiliul Concurenței, corespondența dintre Consiliul Concurenței și cel ce realizează studiul, referitoare la evaluarea muncii acestuia sau în legătura cu aspecte financiare ale studiului, face parte din categoria documentelor interne, fiind inaccesibilă.

Corespondența cu alte autorități

14. Un caz particular de documente interne este reprezentat de corespondența Consiliului Concurenței cu alte autorități publice care nu sunt destinatari ai raportului de investigație, precum și documentele interne primite de aceste autorități. Aceste documente neaccesibile sunt, de exemplu:

a) corespondența dintre Consiliul Concurenței și alte autorități publice;

b) corespondența dintre Consiliul Concurenței și alte autorități de concurență din statele membre ale Uniunii Europene, precum și cea dintre Consiliul Concurenței și Comisia Europeană, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 1 din 4 ianuarie 2003.

15. În circumstanțe excepționale, Consiliul Concurenței acordă accesul la documentele ce provin de la autoritățile de concurență din alte state membre numai după înlăturarea informațiilor secrete de afaceri sau a altor informații confidențiale. Consiliul Concurenței va consulta autoritatea publică care a remis documentele, înainte de a permite accesul, cu scopul de a identifica secretele de afaceri sau alte informații

³ În cazurile privind posibila încălcare a art. 9 din lege.

⁴ În cuprinsul prezentelor instrucțiuni, termenul *întreprindere* include atât întreprinderile, cât și asociațiile de întreprinderi. Termenul *persoană* se referă atât la persoana fizică, cât și la persoana juridică. Multe entități sunt în același timp și persoane juridice și întreprinderi, iar, în acest caz, ele sunt acoperite de ambii termeni. Aceeași situație este și în cazul în care o persoană fizică este întreprindere în înțelesul art. 5 și 6 din lege, respectiv art. 101 și 102 din *TFUE*. În procedurile legate de concentrări economice trebuie să se țină seama și de persoanele prevăzute la art. 10 din lege, chiar dacă este vorba de persoane fizice. În cazul entităților fără personalitate juridică, dar care nu sunt nici întreprinderi și sunt implicate în procedurile desfășurate de Consiliul Concurenței, acesta din urmă aplică, atunci când este cazul, *mutatis mutandis*, principiile stipulate în prezentele instrucțiuni.

⁵ Conform prezentelor instrucțiuni, termenul *document* se referă la orice tip de informație, indiferent de modul de stocare a datelor. Acesta acoperă totodată și orice dispozitiv de stocare a datelor care este sau poate deveni disponibil.

⁶ Exemple de documente interne sunt: proiecte, opinii, note ale compartimentelor Consiliului Concurenței sau ale altor autorități publice.

⁷ Declarațiile obținute în temeiul art. 35¹ din lege, respectiv explicațiile furnizate în temeiul art. 36 alin. (1) lit. c) din lege fac parte, în mod normal, din categoria documentelor accesibile.

confidențiale. Este situația documentelor care fac parte din elementele de probă folosite în procesul de investigare, într-un mod similar documentelor obținute de la terți. Aceste reguli se aplică, în particular, documentelor și informațiilor obținute potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003.

Informații confidențiale

16. Dosarul Consiliului Concurenței poate conține și documente ce includ alte două categorii de informații, și anume secrete de afaceri și alte informații confidențiale, cu privire la care accesul la dosar poate fi parțial sau total restricționat. Se acordă accesul, dacă este posibil, la o versiune neconfidențială a informațiilor inițiale, astfel cum aceasta a fost transmisă de întreprinderea care beneficiază de acordarea caracterului confidențial. În situația în care confidențialitatea poate fi asigurată prin rezumarea informațiilor relevante, se acordă accesul la acest rezumat. Toate celelalte documente sunt accesibile în forma lor inițială.

Secretele de afaceri

17. Dacă dezvăluirea unor informații despre activitatea economică a unei întreprinderi poate dăuna grav intereselor acelei întreprinderi, aceste informații constituie secrete de afaceri⁸. Informațiile ce ar putea fi calificate drept secrete de afaceri sunt, cu titlu de exemplu: informații tehnice și/sau financiare legate de know-how-ul unei întreprinderi, metode de evaluare a costurilor, procese și secrete de producție, surse de aprovizionare, cantități produse și vândute, cote de piață, liste de clienți și distribuitori, planuri de marketing, structura costurilor și a prețurilor, strategia de vânzări.

Alte informații confidențiale

18. Categoria „alte informații confidențiale” cuprinde informații, altele decât secretele de afaceri, care pot fi considerate confidențiale, în măsura în care dezvăluirea acestora poate dăuna semnificativ unei persoane sau unei întreprinderi. În funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz, alte informații confidențiale pot fi reprezentate de informațiile transmise de către terți despre agenții economici implicați care ar putea exercita o presiune determinantă din punct de vedere economic și comercial asupra concurenților sau asupra partenerilor comerciali, clienților ori furnizorilor. Instanțele comunitare au confirmat că este legitim refuzul de a dezvălui întreprinderilor anumite adrese primite de la clienții acestora, din moment ce această dezvăluire i-ar putea expune pe autorii adreselor riscului unor măsuri represive⁹. Prin urmare, noțiunea de „alte informații confidențiale” poate include informații care ar permite părților să îi identifice pe autorii plângerilor sau pe alți terți, atunci când aceștia din urmă au o opțiune motivată de a rămâne anonimi, pe care o probează în scris.

Criterii pentru acceptarea cererilor referitoare la tratamentul confidențial

19. Informațiile vor fi calificate ca fiind confidențiale atunci când persoana, autoritatea sau instituția publică ori întreprinderea în cauză a făcut o solicitare motivată în acest sens și această solicitare a fost acceptată de Consiliul Concurenței¹⁰.

20. Solicitățile de acordare a caracterului confidențial trebuie să aibă ca obiect informații care corespund descrierii menționate anterior pentru secretele de afaceri sau alte informații confidențiale. Motivele pentru care se solicită ca informațiile respective să fie tratate ca secrete de afaceri sau ca alte informații confidențiale trebuie fundamentate. Cererile de confidențialitate sunt formulate numai cu privire la informațiile obținute de Consiliul Concurenței de la aceeași persoană fizică sau întreprindere, iar nu cu privire la informațiile obținute din alte surse. În solicitare este necesar să se identifice părțile față de care informațiile deținute de Consiliul Concurenței sunt considerate confidențiale.

21. Informațiile referitoare la o întreprindere care sunt deja cunoscute de către terți¹¹, cărora li s-au comunicat informațiile respective de către această întreprindere, în mod normal, nu sunt considerate ca fiind informații confidențiale¹². Informațiile care și-au pierdut importanța comercială¹³ nu mai pot fi considerate, în general, confidențiale. Ca regulă generală, Consiliul Concurenței prezumă că informațiile referitoare la vânzări, datele privind cotele de piață ale părților și alte informații similare care sunt mai vechi de 5 ani nu mai sunt confidențiale.

22. În procedurile desfășurate în cazurile privind practicile anticoncurențiale, calificarea unei informații ca fiind confidențială nu constituie în sine o interdicție de a dezvălui o astfel de informație dacă aceasta este necesară pentru a dovedi o pretinsă încălcare (document incriminator) sau este necesară pentru disculparea unei părți (document dezincriminator).

În acest caz, Consiliul Concurenței apreciază, de la caz la caz, dacă necesitatea de a proteja dreptul la apărare al destinatarilor raportului de investigație prin intermediul asigurării accesului la dosar, într-un mod cât mai larg posibil, poate depăși ca importanță preocuparea de a proteja informațiile confidențiale ale altor părți. Aceasta impune o evaluare a tuturor elementelor relevante și în special a următoarelor elemente:

a) măsura în care informația contribuie în mod determinant la stabilirea existenței sau inexistenței faptei ilegale și forța sa probantă;

b) măsura în care informația este indispensabilă;

c) gradul de sensibilitate al anumitor informații (în ce măsură dezvăluirea acestor informații vatamă interesele persoanei sau ale întreprinderii în cauză);

d) aprecierea preliminară a gravității presupusei încălcări.

Considerații similare se aplică și procedurilor desfășurate în cazul concentrărilor economice, atunci când Consiliul Concurenței consideră că dezvăluirea de informații este necesară.

23. Atunci când Consiliul Concurenței intenționează să dezvăluie informații, persoanei, autorității publice sau întreprinderii implicate trebuie să îi fie garantată posibilitatea de a furniza o versiune neconfidențială a documentelor care conțin respectiva informație, cu aceeași valoare probantă ca a documentelor inițiale. Versiunea neconfidențială va fi furnizată în același format ca varianta confidențială, înlocuind pasajele șterse cu un rezumat al acestora.

⁸ Decizia din 18 septembrie 1996 în Cazul T-353/94 *Postbank NV împotriva Comisiei* (1996) ECR II-921, paragraful 87.

⁹ Instanțele comunitare s-au pronunțat asupra acestei probleme atât în cazuri de pretins abuz de poziție dominantă (art. 82 din TFUE) [Cazul T-65/89 *BPB Industries și British Gypsum* (1993) ECR II-389, Cazul C-310/93 P *BPB Industries și British Gypsum* (1995) ECR I-865], cât și în cazuri de concentrare economică [Cazul T-221/95 *Endemol împotriva Comisiei* (1999) ECR II-1299, paragraful 69, și Cazul T-5/02 *Laval împotriva Comisiei* (2002) ECR II-4381, paragraful 98 și următoarele].

¹⁰ A se vedea pct. 44.

¹¹ În cazul unui grup sau al unei asociații, calitatea de „terț” se va aprecia față de grup sau asociație.

¹² Cu toate acestea, secretele de afaceri sau alte informații confidențiale comunicate unei asociații profesionale de către membrii săi nu își pierd caracterul de secret profesional în ceea ce îi privește pe terți și nu pot fi transmise autorului plângerii. A se vedea cauzele conexate 209-215 și 218/78 *Fedetab*, Culegere 1980, p. 3.125, pct. 46.

¹³ Spre exemplu, datorită trecerii timpului.

C. Când este acordat accesul la dosar

24. Anterior transmiterii de către Consiliul Concurenței a raportului de investigație, potrivit prevederilor pct. 1, părțile în cauză nu au drept de acces la dosar.

25. Accesul la dosar va fi asigurat la cerere și, de regulă, o singură dată, după transmiterea de către Consiliul Concurenței a raportului de investigație, în scopul asigurării principiului egalității de tratament și al dreptului de apărare al destinatarilor raportului de investigație. Accesul la dosar poate fi asigurat de către membrii echipei de investigație sau de către o altă persoană din cadrul Consiliului Concurenței desemnată de președinte și ale cărei date de contact vor fi indicate în adresa prin care se permite consultarea dosarului și obținerea, contra cost, de copii și extrase ale actelor procedurii de investigație. Ca regulă generală, părțile nu au acces la observațiile altor părți la raportul de investigație.

26. Accesul la dosar va fi acordat la acele documente primite după transmiterea observațiilor, în etapele ulterioare ale procedurii administrative, în situația în care aceste documente pot constitui noi elemente de probă — fie de natură incriminatoare, fie de natură exoneratoare — ce au legătură cu susținerile din raportul de investigație care privesc partea în cauză. Prevederile prezentului punct se aplică în special atunci când Consiliul Concurenței intenționează să reia o parte a procedurii datorită apariției de noi probe.

III. Aspecte referitoare la autorul plângerii și alte părți implicate în procedurile Consiliului Concurenței

27. Prezenta secțiune se referă la situațiile în care Consiliul Concurenței poate sau trebuie să acorde acces autorului plângerii la anumite documente pe care le conține dosarul în procedurile privind practicile anticoncurențiale sau altor părți implicate în procedurile privind concentrările economice. Din perspectiva sferei de aplicare și a drepturilor deținute, aceste situații sunt diferite de accesul la dosar, astfel cum este definit în secțiunea II.

A. Furnizarea de documente autorilor plângerilor în proceduri privind practicile anticoncurențiale

28. În jurisprudența europeană s-a stabilit¹⁴ că autorii plângerilor nu au aceleași drepturi și garanții ca părțile vizate de investigație. Autorii plângerilor nu pot pretinde dreptul de acces la dosar așa cum a fost stabilit pentru destinatarii raportului de investigație.

29. Totuși, într-o etapă prealabilă declanșării unei investigații, autorul plângerii care, potrivit prevederilor art. 40 alin. (2) din lege, a fost informat de intenția Consiliului Concurenței de a-i respinge plângerea poate solicita accesul la documentele pe care Consiliul Concurenței și-a bazat analiza preliminară. Autorului plângerii i se va acorda accesul la aceste documente o singură dată, ca urmare a informării făcute de Consiliul Concurenței în sensul intenției de a-i respinge plângerea. În acest scop, autorul plângerii nu poate, cu toate acestea, avea acces la secrete de afaceri sau la alte informații confidențiale care aparțin altor părți implicate în procedură.

30. Dacă în urma analizei unei plângeri se declanșează procedura de investigație, președintele Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor art. 43 alin. (2) din lege, poate admite audierea autorului plângerii, la cererea acestuia. Cu toate acestea, procedurile Consiliului Concurenței în cazurile de concurență nu constituie proceduri contradictorii între autorul plângerii, pe de o parte, și destinatarii raportului de investigație,

pe de altă parte. Din acest motiv, drepturile procedurale ale autorului plângerii sunt mai limitate decât dreptul la apărare al destinatarilor raportului de investigație.

31. Autorul plângerii a cărui audiere a fost admisă de către președintele Consiliului Concurenței poate primi o copie a versiunii neconfidențiale a raportului de investigație numai la cerere și dacă președintele Consiliului Concurenței apreciază că este util în interesul investigației. Autorul plângerii nu are drept de acces la secretele de afaceri sau la alte informații confidențiale pe care Consiliul Concurenței le-a obținut pe parcursul investigației.

32. Documentele la care autorul plângerii a avut acces în contextul procedurilor puse în aplicare de Consiliul Concurenței nu pot fi utilizate decât în proceduri judiciare și administrative pentru aplicarea regulilor privind concurența și doar în scopul pentru care au fost solicitate.

B. Furnizarea de documente altor părți implicate în cadrul procedurilor privind concentrările economice

33. Accesul la documente în cadrul procedurilor privind concentrările economice poate fi acordat, la cerere, altor părți implicate în procedura declanșată de Consiliul Concurenței, cărora li s-a transmis raportul de investigație, atunci când autoritatea de concurență apreciază că accesul este necesar pentru ca respectivele părți implicate să își poată prezenta observațiile.

34. *Alte părți implicate* înseamnă participanți la concentrarea propusă, altele decât părțile care au notificat operațiunea, cum ar fi vânzătorul și întreprinderea ce constituie obiectul operațiunii de concentrare economică.

C. Furnizarea de documente în cadrul unor situații specifice prevăzute de lege

Impunerea de măsuri interimare

35. Consiliul Concurenței poate impune orice măsură interimară pe care o consideră necesară, înainte de emiterea unei decizii, în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, în condițiile legii.

36. În cadrul acestei proceduri, părțile care au fost informate de către Consiliul Concurenței cu privire la intenția de a adopta măsuri interimare, în termenul stabilit pentru prezentarea în scris a observațiilor, pot solicita accesul la documentele pe care Consiliul Concurenței își bazează evaluarea preliminară. Părțile care solicită accesul la documente nu pot avea acces la secretele de afaceri și la alte informații confidențiale ce aparțin altor părți implicate în procedură.

Acțiunea în despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o practică anticoncurențială

37. Potrivit prevederilor art. 61 din lege, atunci când Consiliul Concurenței adoptă o decizie prin care este sancționată o practică anticoncurențială, persoanele fizice sau juridice care se consideră prejudiciate prin respectiva practică anticoncurențială pot formula cereri privind acordarea de despăgubiri, în termen de 2 ani de la data la care decizia Consiliului Concurenței rămâne definitivă și irevocabilă.

38. În astfel de cazuri, pentru soluționarea cererilor privind acordarea de despăgubiri, instanțele pot solicita Consiliului Concurenței documentele din cadrul dosarului care a stat la baza emiterii deciziei. În acest scop, primind aceste documente, instanțele vor asigura respectarea confidențialității informațiilor reprezentând secrete de afaceri, precum și a altor informații confidențiale.

¹⁴ A se vedea Cazul T-17/93 *Matra-Hachette S.A. împotriva Comisiei* (1994) ECR II-595, paragraful 34. Tribunalul a hotărât că drepturile terților, așa cum au fost prevăzute de art. 19 din Regulamentul Consiliului nr. 17 (înlocuit în prezent cu art. 27 din Regulamentul CE nr. 1/2003), erau limitate la dreptul de a participa la procedura administrativă.

IV. Procedura de punere în aplicare a accesului la dosar

A. Procedura preliminară

39. Orice persoană care transmite informații sau observații în cadrul unei proceduri declanșate sau care furnizează ulterior informații suplimentare Consiliului Concurenței în cadrul aceleiași proceduri cu privire la practici anticoncurențiale ori concentrări economice are obligația de a identifica în mod clar informațiile pe care le consideră confidențiale, cu prezentarea în scris a argumentelor în acest sens, și de a furniza o versiune separată, neconfidențială, în termenul stabilit de Consiliul Concurenței pentru transmiterea informațiilor.

40. Fără a se aduce atingere prevederilor pct. 39, Consiliul Concurenței poate solicita tuturor părților, în toate cazurile în care acestea furnizează documente¹⁵, să identifice documentele sau părți ale documentelor în care consideră că există secrete de afaceri sau alte informații confidențiale ce le aparțin și să identifice părțile față de care informațiile respective urmează să fie considerate confidențiale.

41. În scopul rezolvării cu celeritate a solicitărilor de acordare a confidențialității potrivit prevederilor pct. 40, Consiliul Concurenței poate stabili un termen până la care persoanele, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi trebuie:

a) să își justifice solicitarea de confidențialitate cu privire la fiecare document, parte de document, declarație sau parte de declarație;

b) să furnizeze Consiliului Concurenței o versiune neconfidențială a documentelor sau declarațiilor, în care pasajele confidențiale sunt înlăturate.

În cadrul procedurilor privind practici anticoncurențiale, părțile în cauză trebuie să furnizeze în termenul-limită stabilit un rezumat al fiecărui pasaj eliminat.

42. Varianta neconfidențială și descrierea informațiilor înlăturate trebuie concepute astfel încât să permită oricărui destinatar al raportului de investigație care are acces la dosar să determine dacă informația înlăturată poate fi considerată relevantă pentru apărarea sa și, astfel, dacă sunt suficiente motive pentru a solicita Consiliului Concurenței accesul la informațiile calificate ca fiind confidențiale.

B. Tratatul informațiilor confidențiale

43. În cazul în care părțile implicate în procedurile Consiliului Concurenței nu respectă prevederile pct. 39—41, autoritatea de concurență poate considera că documentele sau declarațiile în cauză nu conțin informații confidențiale. Consiliul Concurenței poate considera că persoana sau întreprinderea în cauză nu are obiecții la dezvăluirea documentelor ori a declarațiilor în întregime lor.

44. Atât în cadrul procedurilor privind practici anticoncurențiale, cât și în cadrul celor privind concentrări economice, în cazul persoanei sau al întreprinderii care îndeplinește condițiile prevăzute la pct. 39—41, în măsura în care acestea sunt aplicabile, Consiliul Concurenței va putea:

a) să accepte provizoriu solicitările de confidențialitate care la o lectură *prima facie* par a fi justificate; sau

b) să informeze partea în cauză că nu acceptă acordarea în tot sau în parte a caracterului confidențial solicitat, în cazurile în care solicitarea nu este justificată.

45. Consiliul Concurenței poate reveni, într-o etapă mai avansată a procedurii, asupra acceptării provizorii a solicitării acordării caracterului confidențial.

46. Atunci când Consiliul Concurenței nu consideră de la început cererea de confidențialitate ca temeinică sau atunci când consideră că trebuie să revină asupra acceptării provizorii a acestei cereri și are, astfel, intenția de a dezvălui informațiile în cauză, va garanta părții în cauză posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În astfel de cazuri, Consiliul Concurenței informează în scris partea în cauză cu privire la intenția sa de a dezvălui informațiile, arătând motivele și stabilind o dată-limită până la care aceasta își poate preciza, în scris, punctul de vedere. În măsura în care, ulterior transmiterii acestui punct de vedere, va exista un dezacord în ceea ce privește solicitarea de acordare a confidențialității, partea în cauză se poate adresa președintelui Consiliului Concurenței.

47. Atunci când există riscul ca o întreprindere în măsură să exercite o presiune economică sau comercială asupra concurenților ori asupra partenerilor, clienților sau furnizorilor săi să adopte măsuri represive împotriva acestora, ca o consecință a colaborării lor la investigația desfășurată de către Consiliul Concurenței, acesta din urmă va proteja identitatea autorilor prin acordarea accesului la versiunea neconfidențială ori la rezumatul informațiilor vizate¹⁶. Solicitățile de a rămâne anonim în aceste circumstanțe vor fi tratate potrivit prevederilor prezentelor instrucțiuni.

C. Modalități de acces la dosar

48. Consiliul Concurenței va permite accesul la dosar prin examinarea dosarului accesibil la sediul său și efectuarea de copii ale documentelor pe suport hârtie sau în format electronic, luându-se în considerare condițiile tehnice existente.

49. Pentru a facilita accesul la dosar, destinatarii raportului de investigație vor primi, odată cu comunicarea acordului privind accesul la dosar, o listă a documentelor care fac parte din dosarul Consiliului Concurenței, astfel cum este definit la pct. 6.

50. Accesul la probe este acordat, astfel cum acestea există în dosarul Consiliului Concurenței, în forma lor inițială. Consiliul Concurenței nu are obligația să furnizeze traducerea documentelor de la dosar în cazul în care acestea au fost transmise într-o limbă străină.

51. În măsura în care un destinatar al raportului de investigație consideră, după ce i s-a acordat accesul la dosar, că îi este necesară pentru apărarea sa cunoașterea unor informații inaccesibile, poate formula o cerere motivată în acest sens către președintele Consiliului Concurenței, având în vedere competențele acestuia prevăzute la art. 44 alin. (2) și (4) din lege.

52. Accesul la dosar potrivit prevederilor prezentelor instrucțiuni este acordat cu condiția ca informația, odată obținută, să fie folosită numai în cadrul procedurilor judiciare și administrative pentru aplicarea regulilor privind concurența și doar în scopul pentru care au fost solicitate.

53. Nicio dispoziție a prezentelor instrucțiuni nu interzice Consiliului Concurenței să dezvăluie și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare a legii, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE.

54. Prevederile prezentei secțiuni, cu excepția celor de la pct. 49 și 51, se aplică și în situația acordării accesului la documente autorilor plângerilor în cadrul procedurilor privind practicile anticoncurențiale, precum și altor părți implicate în cazul procedurilor privind concentrările economice.

¹⁵ În cadrul procedurilor privind concentrările economice, principiile stabilite în prezentul punct și în cele subsecvente se aplică și persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) din lege.

¹⁶ A se vedea Cazul T- 5/02 *Tetra Laval împotriva Comisiei*, pct. 98, 104 și 105.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 521506